

νου, εἰς ὃν ἀνύψωσεν αὐτὸν ἡ ἀδέκαστος ἱστορία. Ἡ ἀξιόλογος πραγματεία τοῦ κ. Φρέυ οὐδὲν φέρει ἔχνος τῆς σχολαστικῆς ταύτης ἀντιδράσεως, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἀπολογεῖται σεμνοπρεπῶς καὶ δικαιοπρεπῶς ὑπὲρ τῆς παραδόσεως, ἥτις τὸ πρόσωπον καὶ τὸν αἰῶνα τοῦ Περικλέους συνταυτίζει πρὸς τὴν μεγίστην τῶν Ἀθηνῶν πολιτικὴν, φιλολογικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἀκμὴν.

— Ἐν Δρέσδῃ διοργανώθη ἐσχάτως διεθνὴς ἔκθεσις ὑδρογραφικῶν (aquarelles). Ὡς τόπος αὐτῆς χρησιμεύουσιν αἱ εὐρύταται αἰθούσαι τοῦ ἐκεί Πολυτεχνείου. Ἐκτὸς τῶν γερμανῶν ζωγράφων, ἀντιπροσωπεύεται ἐν αὐτῇ ἰδίᾳ ἡ ἰταλικὴ σχολή, ἀξιόλογα δὲ ἔργα ἀπέστειλαν καὶ γάλλοι καλλιτέχναι.

— Τῇ 25 Ἰουλίου συνέρχεται ἐν Μιλάνῳ τὸ πρῶτον διεθνὲς Πανεπιστημιτικὸν συνέδριον. Μέχρι τοῦδε ἐδήλωσαν ὅτι θὰ μετέσχωσι 300 καθηγηταὶ πανεπιστημίων ὑπὸ τὴν ἐπιτίμιον προεδρίαν τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας ἰταλοῦ ὑπουργοῦ Corripio. Τὸ συνέδριον τοῦτο θέλει συσχεφθῇ περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν ἰταλικῶν πανεπιστημίων. Ὡς ὑπόδειγμα δὲ μεταβολῶν τινα θὰ ληθῇ τῶν γερμανικῶν πανεπιστημίων ὁ ὀργανισμός.

— Ἐν τῇ ἱατρικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Παρισίων συνεζητήθη κατὰ τὰς τελευταίας συνεδρίας τὸ περὶ ὑγίεινῆς τῶν σχολείων ζήτημα. Ἐκτὸς ἄλλων εὐχῶν περὶ βελτιώσεως τοῦ φωτισμοῦ ἐν τοῖς ἑσπερινοῖς μελετητηρίοις τῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν καὶ μερίμνης ἐν τῇ διαίτῃ αὐτῶν, ἡ Ἀκαδημία ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τοῦ πρὸς ὕπνον διατεθειμένου χρόνου καὶ ἐλαττώσεως τῶν ὥρων τῆς σπουδῆς, ὁριζομένου μέρους ἐκ τούτων πρὸς σωματικὴν ἀσκήσιν καὶ ἀνάπαυσιν.

— Διεθνὴς καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις διοργανοῦται ἐν Βιέννῃ ἐπὶ τῇ 40στῇ ἐπετείῳ τῆς στέψεως τοῦ αυτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ. Ἡ ἔκθεσις αὕτη προοιωνίζεται ἐκτάκτως λαμπρά.

— Πρῶτον νέον ἔργον κατὰ τὴν μέλλουσαν χειμερινὴν περίοδον διδασκῆσεται ἐν τῷ μεγάλῳ παρισινῷ Μελοδράματι τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον Dame de Monsoreau τοῦ Salvayre.

— Ὁ Ἀλφόνσος Δωδὲ ὁ ὀνομαστός γάλλος μυθιστοριογράφος ἀσχολεῖται νῦν περὶ τὴν συγγραφὴν τεσσάρων ἔργων. Τὸ ἐν τούτων εἶνε μυθιστόρημα ὑπὸ τὸν τίτλον «L'immortel», τὸ ἕτερον σάτυρα κατὰ τῆς Ἀκαδημίας, τὸ τρίτον ἀγροτικὸν διήγημα «Ma Paroisse», τὸ τέταρτον σελίδες ἐκ τῆς αὐτοβιογραφίας του ὑπὸ τὸν τίτλον «Ma Douleur».

— Ὁ γάλλος μελοποιὸς Μασσενὲ ἀσχολεῖται περὶ τὴν σύνθεσιν νέου μελοδράματος, οὗτινος ἡ ὑπόθεσις ἐλήθη ἐκ τοῦ μυθιστορήματος τοῦ P. Lotti «ὁ Ἰσλανδὸς Ἀλιεύς». Τὸ μελοδράμα τοῦτο διδασκῆσεται τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Παρισινοῦ Μελοδράματος.

— Δύο νέαι μικραὶ μουσικαὶ συνθέσεις τοῦ Σοῦδερτ ἀγνωστοὶ τῶς ἀνεκλύθησαν. Ἡ μὲν τούτων φέρει τὸν τίτλον «Eux! Bâchez!» ἡ δὲ «Ἰππόλυτος».

— Κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς εἰσήχθη εἰς τὸ μελοδραματικὸν θέατρον τῆς Βιέννης ἡ δι' ἡλεκτρικῶν λυχνιῶν φωταγωγία.

— Τὴν 5 Σεπτεμβρίου ἐγένοντο ἐν Λωριᾷ τῆς Γαλλίας τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ μελοποιῦ Μασσέ. Ὁ ἀνδριὰς κατεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ γλύπτου Μερσιὲ ἐπὶ μαρμάρου δωρηθέντος ὑπὸ τοῦ κράτους. Ὁ Μασσέ παρίσταται καθήμενος ἐπὶ μικροῦ ὑψώματος, τεταμένην ἔχων τὴν ἀριστερὰν χεῖρα καὶ τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην, ὡς νὰ θέλῃ νὰ συλλάβῃ τὴν ἐκ μέρους τῆς πατρφάσεως ἐρχομένην ἔμπνευσιν. Πέριε τοῦ ἀνδριάντος ὁ ἀγαλλματοποιὸς ἐξεκόνισε πτηνὸν ψάλλον, στάχυν σίτου, ἀρχαῖον ἀνάγλυπον τεθραυσμένον, κύμα ὀγκυόμενον καὶ ἄνθος λωτοῦ, παριστῶν δι' αὐτὰν συμβολικὰς τὰ τέσσαρα κυριώτερα τοῦ Μασσέ μελοδράματα, τοὺς Γάμους τῆς Γιαννούλας, τὰς Ὠδράς, τὴν Γαλάτεια, τὸν Παῖδον καὶ Βιργινίαν καὶ τὴν Κλεοπάτραν. Εἰς τὴν τελετὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων παρέστησαν πλείστοι λόγιοι καὶ καλλιτέχναι.

— Πάντα τὰ παρισινὰ θεάτρα ὑπεχρεώθησαν νὰ εἰσαγάγῃσιν ἐφέτος πολλὰς βελτιώσεις ἐν τῇ ἐσωτερικῇ αὐτῶν διασκευῇ, πρὸς ἀποφυγὴν καταστροφῶν ὁμοίων πρὸς τὴν τοῦ Κομμικοῦ Μελοδράματος. Ἡ Γαλλικὴ Κομωδία ἐρωδιὰ ἀσθὴν διὰ σιδηροῦ καταβλήματος, ἀποχωρίζοντος, ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς, ἐντέλως τὴν σκηνὴν ἀπὸ τῶν θεατῶν, εἰσήχθη ἐν αὐτῇ ὁ δι' ἡλεκτρικοῦ φωτὸς φωτισμός καὶ ἡνεώχθησαν περισσότεραι ἔξοδοι τῶν μέχρι τοῦδε διὰ τοὺς ὑπο-

κριτάς. Εἰς ὁμοίαν βελτιώσεως ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ ἄλλα θεάτρα ἐν Εὐρώπῃ, ἐν δ' αὐτῶν, τὸ ἐν Κοπεγχάγῃ θέατρον Δάγμαρ, ἐδαπάνησε χάριν τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων 240,000 φράγκων.

— Ἡ διδασκὸς ἀοιδὸς Lucca συνεβλήθη μετὰ τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ θεάτρον τοῦ Μελοδράματος, ὅπως ψάλλῃ ἐν αὐτῷ καθ' ὅλην τὴν χειμερινὴν θεατρικὴν περίοδον, λαμβάνουσα 200 λ. στ. ἥτοι 7,000 φράγκων κατὰ παράστασιν!

— Ὁ καθηγητὴς κ. Ἀρβούρος Μιχαῖφερ, ὅστις ἀπεστάλη ἐνταῦθα ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου ἵνα ἐξερευνησθῇ τὰ τῆς τοπογραφίας τῶν δῆμων τῆς Ἀττικῆς, περατώσας τὰς μελέτας του ταύτας, ἀνεχώρησεν εἰς Βερολίον, τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ. Τὰ πορίσματα τῶν μελετῶν τοῦ κ. Μιχαῖφερ θέλουσιν ἐκδοθῇ προσεχῶς ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἐν ἰδίῳ συγγράμματι.

— Ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς παρασκευάζεται καὶ ἐντὸς τοῦ ἰσταμένου μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐκδοθήσεται τεύχος στατιστικῶν πληροφοριῶν περὶ τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς διαφόρων ἐγκληματικῶν καὶ τυχαίων συμβάντων, συλλήψεων, ἀστυνομικῶν παραβάσεων κλπ., τῶν γενομένων ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1886 μέχρι 31 Αὐγούστου 1887, κατ' εἶδος καὶ ἀριθμὸν, καὶ τὰς ἐπὶ τούτων ἀστυνομικὰς ἐνεργείας ὡς καὶ τὰς δικαστικὰς ποινικὰς συνεπείας.

— Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀπὸ πολλοῦ ἀποκατεστημένος καὶ ἐκ Κορυτσᾶς τῆς Μακεδονίας φιλόπατρις κ. Ἀναστ. Ἀδραμιλίδης Διάκτος κατέβηκεν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν 250,000 φρ. οἱ τόκοι τῶν ὁποίων θὰ χρησιμεύουσιν εἰς διάφορα φιλανθρωπικὰ ἔργα ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Κορυτσᾶ, οἷον πρὸς ἀποκατάστασιν ὀφθαλμῶν κορασιῶν, ἔδρυσιν φαρμακείου κτλ. Λέγεται δ' ὅτι καὶ σπουδαῖον ποσὸν ἄλλο θὰ διαθέσῃ ὁ γενοαῖος δωρητὴς ὑπὲρ ἐκπαιδευτικοῦ σκοποῦ.

— Ἐξεδόθησαν καὶ εἰς ἰδιὰν φουλάδιον τὰ ἀποσταλμένα παρὰ τοῦ ἐνταῦθα ἱατροῦ κ. Μαυροῦ Γρύλλου εἰς τὴν ἐν Μιλάνῳ ἐκδιδομένην ἰταλιστὴ ἐφημερίδα «Gazzetta degli ospitali» περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐνταῦθα συγκληθέντος κατὰ τὴν 2, 4 καὶ 5 ἀπριλίου ε. ε. ἱατρικοῦ συνέδριου.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἑλληνικὴ Χρηστομάθεια πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τῇ α' τάξει τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων μαθητούντων μετὰ σημειώσεων ὑπὸ Γ. Α. Παπαθασίου κατὰ τὸ τελευταῖον πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου συντεταγμένη. Σελ. 124 εἰς 160ν. Τύποις ἀδελφῶν Περρῆ, 1887.

Ἑλληνικὴ χρηστομάθεια πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τοῖς Παρθεναγωγείοις μαθητῶν μετὰ σημειώσεων ὑπὸ Γ. Α. Παπαθασίου κατὰ τὸ τελευταῖον πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου συντεταγμένη. Σελ. 132 εἰς 160ν. Τύποις ἀδελφῶν Περρῆ, 1887.

Περὶ τῶν ἄρτι ἐκδοθέντων τούτων βιβλίων, ἅτινα διὰ τε τὴν ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν καὶ σκοπιμότητα μεθ' ἧς εἶνε συντεταγμένα καὶ διὰ τὴν φιλοκαλίαν μεθ' ἧς εἶνε τυπωμένα νῆαν ὁδὸν τέμνουσιν ἐν Ἑλλάδι τοῖς συντάκτουσι διδακτικὰ βιβλία, ἐκρίναμεν καλὸν νὰ γράψωμεν ὀλίγα τινά.

Ἡ μὲν τῶν ἀρρένων Χρηστομάθεια διαιρεῖται εἰς τέσσαρα μέρη. Τούτων τὸ μὲν πρῶτον περιέχει ἀπορρήγματα, ἅτινα πάντα προσεῖται εἰς τὴν δianoian τῶν παιδῶν ὅσα σκοπὸν ἔχουσι ν' ἀποτρεφῶσιν αὐτὰ τῶν συνήθων τοῖς ἀνθρώποις ἐλαττωμάτων καὶ νὰ ὀδηγήσωσιν εἰς τὴν ἀρετὴν τὸ δὲ δεύτερον περιέχει μύθους ἄνευ τῶν ἐπιμυθίων, ὡς ὁρθὸς συμβουλευεὶ ὁ αἰόλιμος Κοραῖς, τοὺς ἀρίστους πάντων, οὓς ἡμεῖς γινώσκουμεν, διὰ τε τὴν καθαρότητα τῆς λέξεως, τὸ εὐληγιον καὶ τὸ διδακτικὸν αὐτῶν. τὸ δὲ τρίτον διερ *Μυθολογία* ἐπιγράφεται περιέχει μεγάλα τεμάχια διαφόρων ἀρχαίων συγγραφέων ἐξιστοροῦντα τὰ περὶ γενέσεως τῶν Θεῶν, τὰ σπουδαιότερα τῶν μυθικῶν γεγονότων καὶ τοὺς ἄλλους τῶν διανοητικῶν μυθικῶν ἡρώων. Ἡ δὲ ἡ χρησιμότης τοῦ μέρους τούτου εἰς τοὺς σπουδάζοντας τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καὶ ὁ ἄκρῳ δακτύλῳ ἀψάμε-

